18/07/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେବଚ୍ଚେ:- ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଆଶା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରଖୁଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ଆଶା ତୁମକୁ ରଖିବାର ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ଏହି ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ କେଉଁ ଆଶା ରଖିଲେ ତୁମର ସବୁ ଆଶା ଗୁଡ଼ିକ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ**?**

ଉତ୍ତର**:-** ଆମକୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ, ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ତାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ - କେବଳ ଏହି ଆଶା ରହୁ । ଏହି ଆଶା ରଖିଲେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସବୁ ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ପୁତ୍ରବାନ ଭବ, ଧନବାନ ଭବ... ସବୁ ବରଦାନ ମିଳିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁ ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ**:-** ତୁହ୍ମି ହୋ ମାତା, ତୁହ୍ମି ପିତା ହୋ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ରୁହାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଥା'ନ୍ତି - ପୁତ୍ରବାନ ଭବ, ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ଧନବାନ ଭବ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ । ତୁମର ଆୟୁଷ ବହୁତ ଅଧିକ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁତ୍ର ବି ଜନ୍ମ ହେବ ତ ସେ ମଧ୍ୟ ସୁଖ ଦେବ । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଜନ୍ମ ହେବେ, ସେମାନେ ସୁଖ ଦେବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବେହଦର ବାବା ବେହଦ ସୁଖର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆୟୁଷ୍ମାନ, ଧନବାନ ମଧ୍ୟ ହେବା । ଏବେ କୌଣସି କାମନା ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍ । ତୁମର ସବୁ ମନୋକାମନାଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୂରା ହେବ । ଏହି ନର୍କରେ କୌଣସି ବି କାମନା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ଧନର କାମନା ମଧ୍ୟ ରଖ ନାହିଁ । ବହୁତ ଧନ ହେଉ, ବଡ଼ ଚାକିରି ମିଳୁ - ଏହିପରି ଅଧିକ ଇଚ୍ଛା ରଖ ନାହିଁ । ପେଟ ତ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୁଠା ଅଟାର ରୁଟି ଖାଇଥାଏ, ତେଣୁ ଅଧିକ ଲୋଭ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯଦି ଅଧିକ ଧନ ଥିବ ତାହା ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦାନ ଦିଅ ତେବେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡ଼ିଯିବ । ତେବେ କେଉଁ ଦାନ ଦେବ? ଏହି ୫ ବିକାର । ଏହାକୁ ଦାନ କରିଦିଅ ତେବେ ଖରାପ ଗ୍ରହ ଚାଲିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ... ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଠାରେ ୫ ବିକାରର ଦାନ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି- ମିଠା ପିଲାମାନେ କୌଣସି ଆଶା ରଖନାହିଁ, କେବଳ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ସା (ସମ୍ପତ୍ତି) ନିଅ । ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି, ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ - ବହୁତ ଗଲା ଅଳ୍ପ ରହିଲା । ବିନାଶ ହେବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ଆଶା ରଖ ନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଥାଅ, ୟାଦ ଦ୍□ାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ସେହିପରି କୌଣସି ଆଶା ରଖ ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଶା ରଖିବାର ଅଛି ଯେ ମୋତେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ନେବାର ଅଛି । କାହାକୁ ବି କେବେ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କାମ ବିକାରର ଭାବନା ରଖିବା ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୁଃଖ, ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । କହିଥାନ୍ତି ଇଏ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି । ଏହି ସମୟରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ, ପାପାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ।

ଏବେ ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି, ତୁମେ ଯଦି ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବ ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ୫ ବିକାରର ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ଗ୍ରହଣ ଛାଡ଼ିଯିବ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଖରାପ ଗ୍ରହ ପଡିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଳା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯଦି ମୋଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାର ଅଛି ତ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଦ୍□ାପରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମେ ପତିତ ହୋଇ-

ହୋଇ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ କରୁଛ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଅ । ତେଣୁ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ଏବେ ପତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାମ ମହାଶତ୍ରୁ କୁ ଜିତ, ଏଥିରେ ହିଁ ତୁମେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ପାଇଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି-ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଥିଲ । ଏବେ ରାବଣ ମତରେ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତାଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରୁଛ ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଏବଂ ଆମେ ବିକାରୀ । ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରାଇବା ପାଇଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ସବୁ ଇଚ୍ଛା ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଭଲେ ନିଜର କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି କର ପରସ୍ପରକୁ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ପିଆଅ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ - ଅମୃତ ଛାଡ଼ି ବିଷ କାହିଁକି ପିଇବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ କୌଣସି ବି କାମନା ରଖ ନାହିଁ । ଆମେ ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ପୂରା ସତ୍ତ୍□ୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବୁ । ତୁମେ ୬୩ ଜନ୍ମ ଯେଉଁ ପାପ କରିଛ, ତାହା ୟାଦ ଦ୍□ାରା ହିଁ କଟିବ । ଏବେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦିଓ ମାୟାର ତୁଫାନ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ପତିତ ହେବାର ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ତୁମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହେଉଛ । ଆମେ ନିରୋଗୀ ଥିଲୁ ପୁଣି ରୋଗୀ ହୋଇଛୁ, ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ନିରୋଗୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଯେତେବେଳେ ନିରୋଗୀ ଥିଲୁ ଆମର ଆୟୁଷ ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲା, ଏବେ ଦେଖ ବସୁ-ବସୁ ମନୁଷ୍ୟ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କୌଣସି ବି ଆଶା ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏସବୁ ବିକାରୀ ଆଶା ଅଟେ । କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେବା ପାଇଁ ତ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଫାଷ୍ଟ୍କ୍ଲାସ ଆଶା ରହିଛି - ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉପରେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଛି । ସାରା ଭାରତରେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଛି । ପୁଣି ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ହେବା ଦରକାର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପଡ଼ିଛି । ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତି ଦଶା ପଡିଥିଲା । ଏବେ ରାହୁର ଦଶା ପଡିଛି । ଏବେ ପୁଣି ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ମିଳୁଛି । ବୃହସ୍ପତିର ଦଶାରେ ୨୧ ଜନ୍ମର ସୁଖ ରହିଛି । ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଶୁକ୍ରର ଦଶା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ ସେତେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ଉଡ଼ିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ମାୟା ତୁମର ଡ଼େଣା କାଟି ଦେଉଛି ।

ଏବେ ତୁମକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ହେଉଛ । ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ । ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ନେଉଛ । ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଅନ୍ତ ମତି ସୋ ଗତି ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ସେଠାରେ ତୁମର ଶରୀର ନିରୋଗୀ ହେବ, ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ହେବ । ଧନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିବ । ସେଠାରେ କେବେ ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ କରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ଭବ । ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଜନ୍ମ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ ହେବେ ନାହିଁ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଗୋଟିଏ ପୁଅ, ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହେବେ । ପଚାରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ପିଲା କିପରି ଜନ୍ମ ହେବେ, ସେଠାରେ ଯୋଗବଳ ରହିଛି । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ଯୋଗୀ ହେବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଯୋଗେଶ୍□ର କୁହାଯାଉଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯୋଗରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେ ତ ପୁରା ପବିତ୍ର ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଈଶ୍□ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗେଶ୍□ର କରାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିବ । ବାବା ଯୋଗୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଯୋଗୀମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ଭୋଗୀ ମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ଈଶ୍□ର ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ଯୋଗ ଶିଖାଇ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କୁ ଯୋଗୀ କୁହାଯାଉଛି । ଯୋଗୀ ଅଥବା ଋଷିମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଇଛି - ତୁମେ ହେଉଛ ରାଜଋଷି । ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ, ରାଜ୍ୟ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ । ଏହି ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଠାରେ ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଉ, ଏପରି କୌଣସି ଓଲଟା ଆଶା ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ ବିକାରରେ ଯାଇ, କାମ କଟୁରୀ ଚଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହିଁ କାମ ବିକାରରେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନୀମାନେ କାମ ବିକାରରେ ଯାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ବାବା

ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି, ଏବେ କାମ ବିକାରରେ ଯାଅ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ବାବା ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ସା ନେବା ଦରକାର ।

ବାବା ତ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ସୁଦାମା ଦୁଇମୁଠା ଚାଉଳ ଦେଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମହଲ ମିଳିଗଲା । ବାବା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବାଙ୍କ ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯିଏ ଯେତେ ସହଯୋଗ କରିପାରିବେ । ଘରେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଥବା ଡ଼ାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲ । ବୋର୍ଡ଼ ଉପରେ ଲେଖିଦିଅ, ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଯଦି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ, ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ୍ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝ । ଆମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଦା ସୁସ୍ଥ, ଧନବାନ ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛୁ । ତୁମେ ଡ଼ାକ୍ତର ଅଟ ନା । ଡ଼ାକ୍ତର ବୋର୍ଡ଼ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଲଗାଇଥା’ନ୍ତି, ନଚେତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ କିପରି ଜାଣିବେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଘର ବାହାରେ ବୋର୍ଡ଼ ଲଗାଇଦିଅ । କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ପିତାଙ୍କର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଅ । ହଦର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ହଦର ବର୍ସା ପାଉଛ । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବେହଦର ବର୍ସା ମିଳିବ । ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର, ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ବୁଝାଅ । ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଏହିପରି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା ସଙ୍ଗମ । ଏବେ କଳିଯୁଗରୁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ । ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷର ହିଁ ରହିଛି । ଅଲଫ (ଈଶ୍□ରଙ୍କୁ) ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦଶାହୀ ତୁମର । ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ଖୁସିରେ ରହିବ । ବିକାରୀ ଦୁନିଆରେ ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆଶା ରଖ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ - ଜୀବଦଶାରୁ ମରିବା ପାଇଁ । ସେମାନେ ତ ମରିବା ପରେ କହୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲା । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ । ତାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ କେବେ କନ୍ଦାକଟା କରିବ ନାହିଁ । ତୋଫାନ ଆସିବ, ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ମାୟାର ତୋଫାନ ତ’ ଆସିବ । ଏହା ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧ । ସଂକଳ୍ପ-ବିକଳ୍ପ ଆସୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ମାଗଣାରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ତୋଫାନ ତ ଚାଲିଯିବ, ସର୍ବଦା ରହିବ ନାହିଁ । ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ନିଶା ମନରେ ରହୁ । ବାବା ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଅ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି । ପରସ୍ପର ସହିତ ଏହି କଥା ହୁଅ । ବାବା ଏବେ ତ କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବୁ, ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ନେବୁ । ସମୟ ସ୍ଥିର କରିଦିଅ - ଆମେ ୩-୪ ଟାରେ ନିଶ୍ଚିତ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବୁ । ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆମକୁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷକୁ ଜାଣିଛୁ । ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛୁ ଏକଥା ବି ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ, ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସି ଅଭିନୟ କରିବୁ । ଆମେ ହେଲୁ ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ବର୍ସାର ହକଦାର ହୋଇଯାଉଛୁ । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଅନେକଥର ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଛ, ପୁଣି ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଉଛ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା । ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଯୋଗଅଗ୍ନି କୁହାଯାଉଛି ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲ ରାଜଋଷି, ଋଷି ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟର ବର୍ସା ନେଉଛ । ତେଣୁ ଏବେ ବିକାରରେ ଯିବାପାଇଁ ଆଶା ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏହା ଛି-ଛି (ବିକାରୀ) ଆଶା । ଏବେ ତ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାକୁ ହେବ । ରୋଗରେ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଆଦି ଲେଖିବାକୁ ପଡୁଛି, ଏହା ଶିବବାବା ହିଁ ଲେଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପତ୍ର ଲେଖୁଛ - ଶିବବାବା ମାର୍ଫତ ବ୍ରହ୍ମା । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ । ରୁହାନୀ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ

ତାଙ୍କୁ ପତିତ- ପାବନ କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । କାହାକୁ ବି ଛାଡୁନାହିଁ, ପ୍ରକୃତି ବି ପବିତ୍ର ହେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହିବ । ଏବେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ଗଙ୍ଗାରେ ଶରୀରକୁ ଧୋଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ତ ପବିତ୍ର ହେଉନାହିଁ । ଯୋଗର ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ । ଆଚ୍ଛା -

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଓଲଟା ଆଶା ରଖିବାର ନାହିଁ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ଏହି ଗୋଟିଏ ଆଶା ରଖିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ତିମ ମତି (ସଂକଳ୍ପ) ଅନୁସାରେ ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ମାୟାର ତୋଫାନରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଦା ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ବେହଦର ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହୁଥିବା ହଦ୍ର ସମସ୍ୟାଗୁଡିକରୁ ମୁକ୍ତ ଭବ ।

ଯେପରି ସାକାର ବାବାଙ୍କୁ ସେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିଲା ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ବେହଦର ସେବାରେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ରୁହ ଯାହାଦ୍□ାରା ହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ସମସ୍ୟାଗୁଡିକ ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବିନାଶୀ କଥାରେ ସମୟ ଦେବା - ଏହା ମଧ୍ୟ କଣ୍ଢେଇ ଖେଳ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସମୟ ଏବଂ ଶକ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ସମୟ ବା ଜମା କରିଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ବାଣୀ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା - ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏବେ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ସହିତ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସେବା କର, ସେଥିପାଇଁ ଚାହେଁ ଯୋଗ ଭଟ୍ଟୀ କର ବା ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କର କିନ୍ତୁ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପର ଅନୁଭବ କର ଏବଂ କରାଅ । ଯଦି ଏହି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବ ତେବେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ସବୁ ସହଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ।